

Sygn. akt V GC 72/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Maciej Rzewuski,
Protokolant:	p.o. sekr. sąd Agnieszka Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2018 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) (...) Sp. z o.o. w K., (...) Sp. z o.o. w K.,
(...) Sp. z o.o. w K., (...) Sp. z o.o. w K. i (...)
(...) Sp. z o.o. w Ł.

przeciwko Szpitalowi (...) (...) w B.

o zapłatę

I. uchyła wyrok zaoczny Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 7 czerwca 2018 r., V GC 72/18, w zakresie pkt. I, w części dotyczącej obowiązku zapłaty przez pozwanego na rzecz powodów odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych za okres od 7 lutego 2017 r. do 6 lutego 2018 r. i w tej części powództwo oddała,

II. zasądza od powodów na rzecz pozwanego solidarnie kwotę 137,00 (sto trzydzieści siedem 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 90,00 (dziewięćdziesiąt 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

/SSR del. Maciej Rzewuski/

Sygn. akt V GC 72/18

UZASADNIENIE

Powodowie (...) (...) Sp. z o.o. w K., (...) Sp. z o.o. w K., (...) Sp. z o.o. w K., (...) Sp. z o.o. w K. i (...)Sp. z o.o. w Ł. wnieśli o zasądzenie od pozwanego Szpitala (...) (...) w B. na swoją rzecz solidarnie kwoty 218.339,99 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 7 lutego 2017 r. do dnia zapłaty. Nadto, domagali się zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazali, że w dniu 1 lipca 2016 r. w ramach konsorcjum, podpisali z pozwanym umowę o nr (...)//(...), która następnie była trzykrotnie aneksowana. Przedmiotem kontraktu było kompleksowe utrzymanie czystości w obiekcie pozwanego oraz dostarczenie żywności – zgodnie ze złożoną ofertą. Powodowie wywiązali się z umowy, wobec czego wystawili faktury VAT. Odnośnie do dwóch faktur pozwany w ogóle nie uregulował należności, a w przypadku sześciu pozostałych – dokonał płatności po terminie. Na dochodzoną pozwem kwotę składają się: 199.045,93 zł tytułem należności głównej i 19.294,06 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie, wyliczonych na dzień 6 lutego 2018 r. (vide: k.3-7).

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew, wobec czego wyrokiem zaocznym z dnia 7 czerwca 2018 r. Sąd Okręgowy uwzględnił roszczenie powodów w całości.

Pozwany złożył sprzeciw od wyroku zaocznego, domagając się jego uchylenia w części, tj. w zakresie, w jakim Sąd orzekł o obowiązku zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od 7 lutego 2017 r. do 6 lutego 2018 r., i w tej części domagał się oddalenia powództwa. Dodatkowo, pozwany domagał się zasądzenia od powodów na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych (vide: k.112-113).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 lipca 2016 r. (...) (...) Sp. z o.o. w K., (...) Sp. z o.o. w K., (...) Sp. z o.o. w K., (...) Sp. z o.o. w (...) i (...) Sp. z o.o. w Ł., działając w ramach konsorcjum, zawarli ze Szpitalem (...) (...) w B. umowę o nr (...), której przedmiotem było kompleksowe utrzymanie czystości i dostarczanie żywności. Umowa była trzykrotnie aneksowana.

W związku ze świadczonymi usługami powodowie wystawiali pozwanemu faktury VAT z 60-dniowym terminem płatności, których pozwany nigdy nie kwestionował.

Pozwany nie opłacił faktur o nr: (...) na kwotę 91.665,73 zł płatnej do 29 czerwca 2017 r. i (...) na kwotę 107.380,20 zł płatnej do 4 lipca 2017 r. W przypadku faktur o nr: (...) pozwany uregulował objęte nimi należności w całości, jednak po zakreślonym terminie płatności.

Skapitalizowane odsetki za opóźnienie od należności głównej wyliczone na dzień 6 lutego 2018 r. opiewały na kwotę 19.294,06 zł. Powodowie wzywali pozwanego do uregulowania zadłużenia, jednak nieskutecznie.

(bezsporne; dokumenty – k.10, 12-21, 30-70)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sprzeciw pozwanego od wyroku zaocznego zasługiwał na uwzględnienie.

Wobec faktu, że w dniu 7 czerwca 2018 r. Sąd Okręgowy wydał w niniejszej sprawie wyrok zaoczny, zasądzając od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 218.339,99 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 7 lutego 2017 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 21.751 zł tytułem kosztów procesu, a pozwany skutecznie sprzeciwił się temu wyrokowi jedynie w części, tj. w zakresie żądania odsetek za okres od dnia 7 lutego 2017 r. do dnia 6 lutego 2018 r., wyrok zaoczny stał się w pozostałej (niezaskarżonej) części prawomocny.

Z tej przyczyny dalsze procedowanie w sprawie dotyczyło jedynie części zaskarżonej sprzeciwem, a Sąd w zgodzie z dyspozycją przepisu art. 347 k.p.c., był zobowiązany do ponownego rozpoznania sprawy (w części zaskarżonej) i wydania wyroku.

Stan faktyczny sprawy pozostawał bezsporny między stronami procesu, a potwierdzony został dokumentami złożonymi przez powodów. In casu pozwany nie kwestionował prawa powodów do żądania odsetek na podstawie art. 7 ust. 1 i 2 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych i art. 482 § 1 k.c. Zgodnie z regulacją art. 7 ust. 1 powołanej ustawy w transakcjach handlowych – z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny – wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie, 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie. Z kolei po myśli ust. 2 przepisu, termin zapłaty określony w umowie nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, chyba że strony w umowie wyraźnie ustalą inaczej i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela.

W przedmiotowej sprawie nie było kwestionowane przez pozwanego, że powodowie spełnili swoje świadczenia i że nie otrzymali za nie zapłaty. Z treści faktur jednoznacznie wynika, że termin zapłaty wynosił 60 dni. Pozwany nie kwestionował przy tym wysokości odsetek, ani sposobu ich naliczenia. Zasadnie jednak wskazał, że w petitum pozwu błędnie wskazano datę, od której winny być naliczane dalsze odsetki (tj. od 7 lutego 2017 r.). Z uzasadnienia pozwu (k.6) i załączonych dokumentów (k.10) wynika bowiem jednoznacznie, że odsetki wymagalne do dnia 6 lutego 2018 r. zostały skapitalizowane i wynosząc kwotę 19.294,06 zł, zostały wliczone do wartości przedmiotu sporu (k.3).

Zgodnie z treścią art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy. Wobec faktu, że pozew w niniejszej sprawie został złożony w dniu 7 lutego 2018 r. to od tej daty należne są powodom dalsze odsetki, co trafnie wypunktował skarżący.

W tych okolicznościach, na podstawie przepisu art. 347 k.p.c. wyrok zaoczny w części zasądzającej odsetki za okres od dnia 7 lutego 2017 r. do dnia 6 lutego 2018 r. podlegał uchyleniu, a w konsekwencji powództwo w tej części zostało oddalone.

O kosztach postępowania wywołanego wniesieniem sprzeciwu rozstrzygnięto na podstawie art. 98 k.p.c. Pozwany skutecznie zaskarżył wyrok zaoczny w części dotyczącej w/w żądania odsetkowego, i w tym zakresie winien być traktowany jako strona wygrywająca postępowanie. Na zasądzone koszty złożyły się: opłata sądowa od sprzeciwu w wysokości 30 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł i koszty zastępstwa procesowego obliczone według norm przepisanych w kwocie 90 zł.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

/SSR del. Maciej Rzewuski/